

[Undervisningsministeren.]

sidder der, have gjort gældende det, jeg her står og gør gældende. For det må jo være de folk, der har ansvaret, som også i det givne øjeblik må tage ansvaret, når kritiske bemærkninger fremsættes.

Jeg tror ikke, jeg behøver at gå dybere ind på dette, for når man prøver virkelig at rede den tråd ud, som det ærede medlem her har gjort til et meget speget garn, viser det sig, at der er ingen som helst direktiver for mig som minister i noget af det, det ærede medlem her fremførte.

Formanden: Det ærede medlem hr. Harald Nielsen har ordet for en kort bemærkning.

Harald Nielsen: Jeg skal sige til den højtærede undervisningsminister, at når han spørger mig, om jeg finder, det var en fejl, at Reutertelegrammet kom ud, så vil jeg svare: nej, det er ikke deri, fejlen ligger. Fejlen er den, at der ikke fra radioavisens side blev givet en kommentar. Det communiqué, der kom, indeholder dog sådanne ting, at man på grundlag deraf kunne sige noget om, at der på Londonkonferencen virkelig var sket noget positivt. Det, jeg synes var uheldigt, var, at inden communiquéet kom Reutertelegrammet, og så kom der ikke mere. Der burde, som jeg sagde, være kommet en alsidig belysning bagefter; der tiltrængtes en kommentar fra den danske radioavis' side (*Axel Sneum*: Hvem skulle give den?). Ja det skulle naturligvis den, der forestår radioavisen. Man må dog vide derinde, at spørgsmålet om administrativ adskillelse har spillet en uhyre rolle i valgkampen, og at det kan betyde overordentlig meget, at det siges lige før valget finder sted, at de britiske forhandlere har afvist dette krav. Derfor var det naturligt på baggrund af communiquéets ret positive udtalelser med en dansk kommentar. Det synes jeg, man kunne forlange af en dansk radioavis.

Nu siger den højtærede undervisningsminister, at jeg har talt om, hvad han skulle gøre. Jeg ved ikke, om den højtærede undervisningsminister er i stand til at gøre noget. Jeg skal ikke genoptage diskussionen. Således som radiofonien ledes: med en afdelingschef, et programudvalg, et radiatoråd, hvis forhandlinger er hæmmelige, så man ikke ved, hvad der foregår, har jeg altid fundet det vanskeligt at finde frem til, hvem der har ansvaret for, hvad der foregår, og jeg har udtalt mig for en anden opbygning. Men jeg forstår, at der er ingen mulighed herfor.

Undervisningsministeren (*Hartvig Frisch*):

Jeg synes, det ærede medlem ved den uddybning, han her skulle foretage overfor spørgsmålet Reutertelegrammet, viste, hvilke vanskeligheder han er kommet ud for. For nu vil han ikke nægte, at radioavisen skulle udsende telegrammet. I første omgang fremsatte han kritik over, at det var udsendt. Nu var det blevet til, at man nok skulle udsende det, og ikke først øve en censur, men kommentere det. Hvad grundlag havde radioavisen for en sådan kommentar? (*Harald Nielsen*: Communiquet fra London!). Men her er der netop foregået en forskydning i tiden for det ærede medlem, for i de meddelelser, der forelå for den danske offentlighed gennem danske kanaler, havde radioavisen på det tidspunkt ikke noget grundlag, ingen mulighed for at sige de ting, det ærede medlem gerne ville have der skulle siges, i så fald skulle den have fabrikeret dem selv.

Nu efterlyser det ærede medlem hr. Harald Nielsen igen dette ansvar. Redaktør Qvist, Odense, er formand for pressens radioavis' bestyrelse ... (*Statsministeren* [*Hans Hedtoft*]: Og næstformand for venstrepartiet!). Ja, det ved vi allesammen, at han samtidig er. Når et æret medlem efterlyser ansvaret på dette område, og den højeste ansvarlige personlighed netop er redaktør Qvist, Odense, var det dog rimeligt, at denne beklagelse fremførtes overfor ham. Man må dog forlange, at det ærede medlems udtalelser tager et bestemt sigte, for det kan da ikke være det ærede medlems mening, at hver evige gang, vi har finanslovdebatten, skal vi stå her som på et stiftsdelegeret-møde, hvor man slås om, hvorvidt ens presse nu er redigeret helt rigtigt. Det er ikke det, vi skulle her. Jeg må forlange, at det, det ærede medlem fremfører, sigter til bestemte forhold, og når det ærede medlem nævner ansvaret, må han pege på de steder, hvor det specielle ansvar hviler. Ligesom jeg, da jeg havde ordet i første omgang, anerkendte det, jeg fandt frugtbart i det problem, det ærede medlem opkastede, må jeg beklage, at det ærede medlem under debattens fortsættelse ingensomhelst vej har angivet, men kun givet luft for sin irritation. Vi andre har også anledning nok til at give luft for irritation, for det er med offentlig debat således, at man har sine meninger, og når man synes, de trædes over tærerne, føler man irritation. Men som den højtærede formand i sin replik igår understregede og også jeg igår forsøgte at understrege, er det nu engang således med dette store folkeinstrument, at man naturligvis